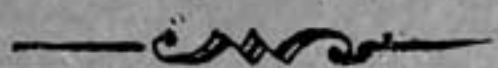

ശരണോപഹാരം

(ശബരിമല ശാസ്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്തോത്രം)

മഹാകവി, റാവു സാഹിബ്,
ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ,
എ. ഏ., ബി. എൽ.

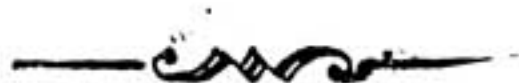

ആർ. റി. പിള്ള ആൻഡ് സൺസ്,
പാല, തിരുവനന്തപുരം

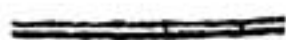
1120

ശരണോപഹാരം

(ശബരിമല ശാസ്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്തോത്രം)

മഹാകവി, രാവു സാഹിബ്,
ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ,
എ. ഏ., ഡി. എൽ.

ആർ. റി. പിള്ള ആൻഡ് സൺസ്,
പാല, തിരുവനന്തപുരം

1120

ഒന്നാം പതിപ്പ് കപ്പി--1000

പകുപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകാരന്

വില അണ ആറ്

ശ്രീധര പ്രിൻറിംഗ് ഹൗസ്,
തിരുവനന്തപുരം

ശരണോപഹാരം

1. ശരണമയ്യപ്പാ ! ശരണ,മേവരും
ശരണമെന്നടിപണിവാനേ !
ശരണമെന്നന്നമടിയങ്ങുകുടങ്ങേ-
ച്ചുരണതാരിണ—ഭഗവാനേ !
2. വരിക ശാസ്താവേ ! വരിക സൽഗുരോ !
വരിക ധാർമികപ്പെരുമാളേ !
ഒരുകറി കനിഞ്ഞുഴിക ഞങ്ങളിൽ-
ത്തിരുമിഴിഞ്ഞെല്ലാൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
3. ശബരിമാമലയുടയോനേ ! ഞങ്ങൾ-
ക്കഭയമേകിയിപ്പിറവിയെ
സഫലമാക്കുവാൻ വിരുതരീശപര-
രപരരില്ലല്ലോ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
4. വളരെന്നാളത്തേബ് ഭജനംകൊണ്ടുമു-
ള്ളിളകിടാത്തവരവരല്ലാം ;
ഇളകിയാൽത്തന്നെ കശലമേകുവാൻ
ബലവും പോരാത്തോർ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
5. കരുതിടുന്നതില്ലവരെയൊരെയും
ശരണമായ് ഞങ്ങളുഗതികൾ ;

- ശരണം നിന്തിരുവടിതാൻ ഞങ്ങരുക
 പരമപുരുഷ !—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
6. പരിമിതം പാരമടിയങ്ങരുകകൂ
 പരിമളഹീനം പദസുനം ;
 പരിചയിക്കാനമീടവന്നീലങ്ങേ-
 പ്പരിചയ്യാവീധി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
7. മറകരുകുപ്പറം മറയുവോരങ്ങേ-
 പ്പെരുമ വാഴ്ത്തുന്നു ജഡർ ഞങ്ങരുക ;
 ചെറുകിടാങ്ങരുകതൻ മഴൽമൊഴിക്കുപ്പൻ
 കുറവു ക്രൂരമോ—ഭഗവാനേ ? (ശരണമയ്യപ്പാ)
8. കലിയുറം മുററി ; നെറിയെങ്ങും തെററി ;
 നലകീഴായ് മാറി സകലവും ;
 ഉലകിടമിതു മുഴുവനിന്നൊരു
 കൊലനിലമായി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
9. “അവരവർതന്നെയവരവകീശർ ;
 ഭവനനാഥനില്ലൊരുവനം ;
 വിവരമില്ലാത്തൊരടിമക്കോലങ്ങേ-
 ഉവനെക്കൂപ്പുവോർ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
10. ഭൂരിതം ചെയ്തിടാമെവനം; ഭാവിയി-
 ലൊരുകമ്ത്തിനും ഫലമില്ല ;
 മരവിറവിടാതു ഭജിക്കേണ്ട
 ഭരമുമില്ലാക്കം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

11. ചതിയും കൊള്ളയും പകയുമെത്രനാൾ-
 പ്പതിതഭാവത്തിൽക്കഴിയണം ?
 ഗതിയവയ്ക്കു താൻ വരണം നാം തീർക്കും
 പുതിയ ലോകത്തിൽ—ഭഗവാനേ!” (ശരണമയ്യപ്പാ)
12. പലരുമിങ്ങനെ മദലഹരിയിൽ
 പ്രലപനംചെയ്തു ഞെളിയുമ്പോൾ,
 മലയെന്നും, മാലയിടലെന്നും, മറും
 ചിലമൊഴി കേൾപ്പൂ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
13. ‘ശരണമയ്യപ്പാ ! ശരണ’മെന്നുള്ള
 സരളമാമങ്ങേസ്തുതിയപ്പോൾ
 പരമാദൃഷ്ടർതൻ ചെവിയിൽച്ചെന്നെത്തി-
 കരളിലേറുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
14. അവരെവിട്ടുടൻ പഴയ പേക്കിനാ-
 വെവിടെയോ മാറി മറയുന്നു ;
 ശിവദമാസ്തോത്രമവരും കേൾക്കുന്നു
 ചെവിയുംകൂപ്പിച്ചു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
15. മുറയും വണ്ണവും സ്വരവും തെറ്റാതെ,
 നിറയും കണ്ണുമാ, യതിനുമേൽ,
 കരവും കൂപ്പിനി,ന്നവരുമേറേറ-
 ള്ശരണം പാടുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
16. മതിഹിത,മെത്രതവണ ചൊന്നാലും
 മതിവരില്ലങ്ങേത്തിരുന്നാമം ;

- മധുരമാമതിന്നെതിരിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
സുധയും തിക്തകം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
17. വരിക ശാസ്താവേ ! ഭവനശാസ്താവേ !
വരിക ഞങ്ങൾതൻ ഹൃദയത്തിൽ ;
തിരനായാട്ടിനങ്ങളിരുചിയെങ്കി-
ലരുതു താമസം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
18. ശബരിമാമലയ്ക്കരികിൽ ശ്യാപദം
മപദം കൂരതയ്ക്കുവിലവും ;
സഫലമാവില്ല മുഗയ,യാനല്ലോ-
രുപവനത്തിങ്കൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
19. മയിലും മാനും ചൈങ്കിളിയും കോലാടും
കയിലുമാ,യവ പുലരുന്ന ;
നിയതമങ്ങേയ്ക്കു ചൂരണദാസരിൽ-
ഭ്രയയുമേറുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
20. ഭരയുമീറയും ചതിയും ഭൂതമി-
ത്തരമോരോ ഹിംസ്രമുഗയുമം
വരദ ! ഞങ്ങൾതൻ ഹൃദയത്തിൽ വാണു
ചൊരതി മുട്ടിപ്പൂ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
21. തുരഗമേറിവന്നവയെയാക്കെയും
ശരമെയ്ക്കു കൊന്നതിശീഘ്രം
തിരനായാട്ടികലവിടേയ്ക്കു ജ്ഞാരു
വിരുതു കാട്ടുക—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

22. വിബുധക്തായ് സുധയുതകീയ വിഷ്ണു
സപദി ചെറുചോലവിടത്തേ ;
ഉപക്രതി നല്ലൊക്കരുളുവോരെന്നം
സഫലജന്മാക്കൾ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
20. സനകപൃജിതൻ ഹരിയെയും വീര-
ജനനിയെന്നുള്ള ബിരുദത്താൽ
മനജൻ വാ^{ത്തു}വതവിടത്തേ കൃപാ-
കണികകൊണ്ടല്ലീ—ഭഗവാനേ ? (ശരണമയ്യപ്പം)
24. ഗർഭവാഹനൻ, നിഖിലേശൻ, ഗീതാ-
ഗുരുവുമങ്ങയെ പ്രസവിക്കേ,
പുരുഷനും മാതൃപദവി കാമ്യമെ-
ന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
25. തനതുക്രത്യമാം ഭവനപാലനം
ഗുണഗരിഷ്ഠമായ് ചമയുവാൻ
ജനയിത്രീകളേളാരണഭവം കൂടി-
ഗ്ഘനവണ്ണൻ നേടി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
26. ഇരുവർ ലാളിപ്പാൻ തനയർ പാർപ്പത്തിൽ
മരുവിടുമ്പോഴുമവീരതം,
ഹരനങ്ങുപ്പിത്രപദവിതാൻ നല്ലി
പരമമാം ഹഷം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
27. വരികെൻ വെള്ളിമാമലയിലേക്കെന്നു
ഹരനെതിരിൽനിന്നരുൾചെയ്യേ,

വരികെന്നുണ്ണി ! പാൽക്കടലിലേക്കെന്നു
 ഹരി വിളിക്കുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശ്രീമദ്യുഗം)

28. മതി ! പിതാക്കളേ ! മതി ഞാൻ കേരള-
 ക്ഷിതിയിതികൽത്താൻ നിവസിപ്പൻ ;
 പതിതസേവനം വ്രതമെന്നിക്കെന്നു
 സഭയനങ്ങോതി—ഭഗവാനേ ! (ശ്രീമദ്യുഗം)

29. “അതിനതാനുണ്ണിയവതരിച്ചു, ത-
 ക്കഥ സുതപ്രേമലഹരിയിൽ
 മതിയിലോത്ത്”ലെന്നരുളി മാറിനാർ
 വിധുവുമീശനം--ഭഗവാനേ ! (ശ്രീമദ്യുഗം)

30. ഹരിയെയും പശുപതിയെയും ലോക-
 രിരുവരാണെന്നു കരുതാത്താൻ
 ഇരുവർക്കുംകൂടിത്തനയനായ് തീൻ
 നിരുപമൻ ഭവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശ്രീമദ്യുഗം)

31. അരിയ കർമ്മവുമറിവും ലോകത്തി-
 ലൊരുമിപ്പേ ഫലമുളവാകൂ ;
 പരമിത്തതപം താനവിടത്തേജ്ജന-
 ചരിതത്തിൻ പൊരുൾ—ഭഗവാനേ!(ശ്രീമദ്യുഗം)

32. അവിടെക്കാട്ടിലൊരരുമക്കെ കേഞ്ഞായ്
 വിവശതപൂണ്ടു കരയവേ,
 ഗുവരൻ പാണ്ഡ്യൻതൻ മിഴികളിൽപ്പെട്ടു
 ഭവിക്കുൻ ഭവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശ്രീമദ്യുഗം)

33. ഹരിഹയനീലമണിശിലപോലെ-
 യരുദ്രചോരങ്ങേത്തിരുമേനി
 കരൾകളിർപ്പിക്കും മുഗമദച്ചാറെ-
 നരചന്ദ്ര തോന്നി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
34. അനപത്യൻ ഗൃഹനന്ദരക്തൻ ഭവാൻ
 തനയനായ്ത്തീൻ നിമിഷത്തിൽ
 തനതുജന്മത്തെ സ്തംഭലമെന്നോർത്താ
 വനതലംവിട്ടാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
35. മധുരയാം നിജകലപുരി പുക
 മധുരവാണി തൻ ഭയിതയ്ക്കായ്
 അതുലനങ്ങച്ചെപ്പുരിപോഷിപ്പിക്കാൻ
 ക്ഷിതിധവൻ നല്ലി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
36. മണിവണ്ണൻ മായാമനുജനായ് വൃന്ദാ-
 വനതലത്തിൽപ്പണ്ടരുളീലേ ?
 അനഘനങ്ങമാ നിലയിൽ ക്രീഡിച്ചു
 മണികണ്ഠാഖ്യനായ്—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
37. സകലശത്രുസ്രുകശലനായ് ശുഭം
 നഗരവാസികൾക്കുളവാക്കി
 അകലുഷനങ്ങു വിലസി മേല്ക്കുമേൽ-
 പുകൾ വിളയിച്ചു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
38. “കൊതിയെന്തുണ്ണി ? ഞാൻ യുവരാജാവാക്കാം
 ഉതിമാൻ നിന്നെ”യെന്നവനീശൻ

- കഥനംചെയ്യവേ കുതിരശ്ലേഘകം.
മതിയെന്നങ്ങോതി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
- 39. വെറുമൊരു ഭടനവിടുണെങ്കിലു-
മരചന്ദ്രംകൂടിബ്ഭയമേകി
ധരണിയിൽലാമ്തരു തഴയ്യിച്ചു
ഭരിതമാരകൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
- 40. ഉലകിലെങ്ങനെയവിടേയ്ക്കേറിയോ
നലമെഴും പുകഴതുപോലേ
തലമുകൾക്കൊണ്ടു കരളിലീഷ്യയും
ഖലനാം മന്ത്രികു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
- 41. “സ്ഥവിരനീ ഗൃഹൻ മുതനാം വേളയി-
ലവനിഞ്ചന്ദൻറതായ് ചുമയാസ്സാൻ
എവിടെയോനിന്നു ശനിയനെപ്പോലെ-
യിവനണഞ്ഞല്ലോ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
- 42. എളിയവക്കൊരു തണലും താങ്ങുമായ്,
ഞെളിയുന്നോരുടെ തലതാഴ്ന്നി,
ഇളയരചന്ദൻറ നിലയിച്ചെക്കൻ
വിളയുമാറായി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
- 43. നെറിയും നീതിയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടി-
ത്തരുതലക്കാരൻ വളരുകിൽ
അരുതി തിന്മയ്ക്കു വരുമെന്നിങ്ങുള്ള
പൊരുതിയും മുട്ടും—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

44. ശരി,യിതിന്നു ഞാൻ മറുകെ നോക്കുമെ”-
 ന്നരചെയ്തൊച്ചതിക്കൊലയാളി
 പെരികെസ്സേവിയ്ക്കു, മഹിഷിയെത്തന്നെ
 വരദയാക്കിനാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
45. കൊടിയ രോഗത്തിൻ പിടിയിൽപ്പെട്ടു തൻ
 മടുമൊഴിയാളെന്നറിയവേ
 ത്വടീതി പാഞ്ഞെത്തി നൃപനഭൃവിതൻ
 കിടമുറിക്കളളിൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
46. “തലനോവാണെന്നി,കുതുമാറാനീററ-
 പ്പുലിതൻ പാൽ വേണം ഹൃദയേശ !
 സുലഭമല്ലതു ; ഫലമെന്തോതിയാൽ ?
 വലയ്ക്കുമാറായ് ഞാൻ”—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
47. അരുവയർമുത്തിൻ മൊഴിയിതിൻ തതപ-
 മരചൻ പ്രേമാന്ധനറിയാതെ
 അരുളിനാൻ വേണം പുലിതൻ പാലെന്നു
 പരിജനത്തോടു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
48. വിടകൊണ്ടാരവർ : “തിരുമുല്കൊഴ്ചയാ-
 യുടലിൽനിന്നടത്തുയിർ വയ്ക്കാം ;
 അടിയങ്ങരുകീററപ്പുലിതൻ വായിൽച്ചെ-
 ന്നടിയുവാൻ പണി.”—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

49. വെളിവിലങ്ങുപ്പാഴുരുളി : “കല്പിച്ചാ-
 ലെളിയോരിദ്രാസനീതുനേരം
 പുലിയിൽനിന്നല്ല, സുരഭിയിൽനിന്നും
 വിളയിക്കാം ഭൃശ്യ.”— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
50. ശരിയെന്നോത്തന്നു നൃപനും മന്ത്രിയു-
 മിരുവകും ഭാവമിരുവിധം ;
 വിരവിൽപ്പാ, ണ്ണതപ്പാറുപ്പുലിയും കട്ടിയു-
 മരികിലെത്തുന്നു.— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
51. മലഹരൻ ഭൃശ്യജലധിശായിയാ-
 മളിവണ്ണൻ പെററ തിരുമകൻ,
 പുലിയെക്കൊ, ണ്ടങ്ങാപ്പുരിയിലോരോരോ
 കളി കളിപ്പിപ്പു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
52. വിരുതൻ മന്ത്രിതൻ കരളിൻ സപാദൈന്ത-
 ന്നറിവതിന്നാദ്യമതുതന്നെ
 കരുകറെച്ചുവച്ചുലറിത്തുപ്പുന്നു
 വെറികൊണ്ടാപ്പുലി-- ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
53. വിരികണ്ണോടുമാ വിളയാട്ടം കാണമാൻ
 തെരുവിൽ കൂട്ടിയ പുരുഷാരം
 തെരുതെരെപ്പുലി, ക്കയിരാൽ നല്കുന്നു
 തിരുവോണസ്തു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

54. നരകയാതനയനുഭവിക്കുന്ന
 നരവരോത്തമരമണിയും
 ശരണമെൻ വത്സ ! ശരണമെന്നേററം
 മുറവിളിക്കുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
55. നളിനനേർമിഴിക്കഭയമുള്ളഴി-
 ണ്തുലകിൻ നാഥനങ്ങുടനേകി
 “കളി മതി ; പോ നീ തിരിയെ”യെന്നീററ-
 പ്പുലിയൊടോതുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
56. മണികണ്ഠൻ വെറും മനുജനല്ലെന്നു
 നിനവു കൈവന്നു നിഖിലരും
 കനിവു നേടുവാനവിടത്തേക്കഴൽ
 പണിയുന്നൂ മേന്മേൽ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
57. അപരമേറെയുണ്ടിനിയും താവക-
 മപദാനം ; സർവ്വമതിചിത്രം ;
 കൃപണരാം ഞങ്ങൾക്കവയെ വണ്ണിപ്പാൻ
 വിഭവമില്ലല്ലോ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
58. മുദിതപാഷണ്ഡനവിടുന്നപ്പുറം
 മധുരമാകുമീ മലനാട്ടിൽ
 സ്വന്തൻ പഞ്ചധാ പരിലസിപ്പിച്ചു
 മുദിതനായ് വാഴ്വു— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

59. ശുഭമുപോത്തമവിടുന്നാശ്രമ-
മഭീമതം കൈക്കൊണ്ടലിവോടേ
ശബരിമാമലമുകളിൽ മിന്നുന്നു
സപരിവാരനായ്—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
60. സപദി കത്തിച്ച മകരദീപത്തിൻ
പ്രഭയിൽ സ്വാമിതൻ തിരുമേനി
ശബരിയാം ഗിരി കയറിക്കണ്ടവ-
രപുനസ്സുഭവർ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
61. അവിടേ ഞങ്ങൾക്കാൾ ശുഭമുഹൂർത്തത്തി-
ലവനതരായ് വന്നണയണം ;
സവിധത്തിൽക്കടന്നടിമലർക്രൂപ്പി-
ബ്ഭൂവികം നേടണം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
62. അതിനു മാലയിട്ടടിയങ്ങൾ ദീപ്-
പ്രതവും ദീക്ഷിച്ചു മരുവുന്നു ;
വിധിവത്തായതു നിറവേറാൻ ഭവാൻ
സദയനാകണേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
63. ഭജനലോലരാമടിയങ്ങൾ ചാർത്തും
വൃജിനഹീനമിഗ്ഗളദാമം
വിജയലക്ഷ്മിതൻ വരണമാല്യമാ-
യജിത ! തീരണേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

64. ശരണം സ്വാമിയേ ! ശരണം ശാസ്താവേ !
 ശരണമത്തുതമഹിമാവേ !
 ശരണമില്ലാന്നമടിയങ്ങുകുടേ-
 ച്ചരണമല്ലാതെ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
65. പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പിശകിനാലെന്നും
 ഭരിതം നേടുന്ന രസനകൾ
 പരമാപ്താപത്തിൽ പരിചാരത്തിന്നു
 ശരണം ചൊല്ലട്ടേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
66. ഹൃദയശുദ്ധിതൻ തണലിൽ മണ്ഡല-
 ഗ്രന്ഥവിധിയെല്ലാം നിറവേറ്റി
 ധൃതിയൊടും ഞങ്ങൾ മലയിലേക്കുള്ള
 ഗതി തുടങ്ങുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
67. ഇരുമുടിക്കെട്ടു തലയിലേറുമ്പോൾ-
 പ്പെരുകിടമങ്ങേക്കുരുണയാൽ
 ഇരുളിൽ ക്രന്ദാരകമേനിന്നെങ്ങോ
 പറപറക്കുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
68. തലയിലിച്ചുമടിയങ്ങുകൊണ്ട്
 മലരൊടൊത്തിടം ലഘുതയിൽ
 വിലസിടുന്നതു വിപുലമാമങ്ങേ-
 യലിവിൻ വൈഭവം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

69. കരിമുകിൽനിറം കലർന്നു ചേലയൊ-
 ന്നരയിൽ ചൂത്തിക്കൊണ്ടടിയങ്ങൾ
 വിരവിൽപ്പോകുന്നു ശരണവും പാടി-
 ശ്ശിരിയെ ലാക്കാക്കി—ഓഗ്ഗോവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
70. “വിരസനായിടം ജലധി വേഴ്ചയ്ക്ക
 തരമല്ലെന്നോത്തു തടികുകൾ
 ഗിരിഭരികളിൽ ഭജനം ചെയ്യുവാൻ
 തിരിയെപ്പോരുന്നോ?—ഓഗ്ഗോവാനേ!” (ശരണമയ്യപ്പം)
71. പലമട്ടിത്തരമരർ ചിന്തിച്ചു
 നിലവിട്ടതുമിടലവേ
 വലിയ സംഘംചേർന്നുവിടത്തൊട്ടാസർ
 ചലനം ചെയ്യുന്നു —ഓഗ്ഗോവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
72. എരുമേലിപ്പേട്ട വരെയും പോയിടാ-
 മൊരുവിധം ലോക, ക്കുതിനുമേൽ
 ഗിരിയും ഘോരമാം വിപിനവും നീളെ -
 തരണാ ചെയ്യണം—ഓഗ്ഗോവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
73. ഒരിടം വാനിൻമെയ് തടവുന്നു ; വേറി-
 ള്ളൊരിടം കീഴലകിടയുന്നു ;
 മരവിടുന്നു കാൽ കയറിയും നീളെ-
 പ്പരമിറങ്ങിയും—ഓഗ്ഗോവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

74. അലരുന്ന കടന്നെതിരിൽ വൻപുലി ;
 നിലവിളിക്കുന്നു കൊലകൊമ്പൻ ;
 പലതരം ഭൃഷ്ടമൃഗകലം തമ്മിൽ—
 കലശൽ കൂടുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
75. ഇരുളിൻ കോയിമ്മ പുലരുമക്കാട്ടിൽ—
 ഒപ്പരികെ മെയ് നീണ്ടും വളവാൻറം
 ഒരുവഴിത്താര കിടകൊരൂമു മുന്നിൽ—
 കരുനാഗം പോലെ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
76. ഘൃണവെടിഞ്ഞെങ്ങും, പ്രകൃതി തൻ വേലിൻ
 മുനകൾ-മുള്ളുകൾ-നെടുനീളെ
 അണിനിരത്തിടുമതിലേ പോകുവാൻ
 തൂനിവെവകുണ്ടാം?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
77. ഇതൊരു സാമാന്യവിധിയെന്നാകിലും
 ജിതദയരങ്ങേപ്പദഭക്തർ
 അതിനെത്താൻ ഘണ്ടാപഥമായ് കല്ലിച്ചു
 ഗതി തുടരുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
78. അകലുഷരങ്ങേച്ചരണദാസകു
 ശിഖരിയയ്യപ്പൻ, ചെറുപുല്ലം ;
 ഭൃഹിണനയ്യപ്പൻ, കൃമിയുമയ്യപ്പൻ ;
 സകലമയ്യപ്പൻ;—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

79. വടിവെഴുത്ത് ധ്യാനാവസ്ഥനം ചാത്തിക്കൊ-
ണ്ടടവിയും ഭക്തിവിവശയായ്
അടിയങ്ങരുകൊപ്പമവിടത്തെക്കൂപ്പാ-
നടനം ചെയ്യുന്നോ—ഭഗവാനേ ? (ശരണമയ്യപ്പം)
80. ഇരുൾ ഞങ്ങരുകിതു മിഴികൾക്കഞ്ജനം ;
ദീരദണ്ഡംഹിതം ശുഭഗീതം ;
ചരണശോണിതം സരണി പൂശിടം
സുരഭിക്രമം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
81. ധനുവാം മാസത്തിൽ പ്രകൃതി ഞങ്ങളി-
ലനിശം തുകിടം ഹിമബിന്ദു
ഗണനം ചെയ്യുന്നു സുരർ തളിക്കുന്ന
പനിനീരായ് ഞങ്ങരുക—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
82. സദയനായ് മുന്നിൽ നടകൊടുവോരങ്ങേ-
ക്കുതിരതൻ കളമ്പടിപോലെ
പമികർ വയ്ക്കാരു വെടി മുഴങ്ങുന്നു
കുതിനയിൽനിന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
83. കഴലിലേക്കുഴപ്പൊഴിയുമാറു മെയ്
തഴുകും തെന്നലിൻ തുണപററി
അഴകിൽ ഞങ്ങളങ്ങൊഴുകും പമ്പയാം
പുഴയിലെത്തുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

84. മലയമായിടുമഖലം മാറ്റുത്തിൽ,
സുലഭമായങ്ങേക്കുപനേടാൻ,
വലതുകയ്യാമിപ്പഴയാൽ ഭക്തർ
തെളിനീർ നൽകുന്നോ?— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
85. മലരും മലയദ്രവ്യവുമായ്കാത്ത-
മലയിലങ്ങയെ വിബുധന്മാർ
ഒളിവിൽഗണ്ഡകൊണ്ടഭിഷേകചെയ്ത
ജലമോ കാണതു?— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
86. ഉരുളൻപാറക്കൽമുഴകളിൽത്തട്ടി-
ത്തരിപെടും തണ്ണീർക്കണികകൾ
പരിസരസ്ഥലിക്കണിയിപ്പൂ ഹാരം
ചെറുമുത്താൽ മാറിൽ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
87. പാവകളുടെ രത്നവ്യമങ്ങളും
കരിയിലകൾതൻ സ്വപ്നീതവും
'ശരണമയ്യപ്പാ ശരണ'മെന്നതിൻ
തരങ്ങേടം താനോ?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)
88. മൃഗവും പമ്പയാമവിടത്തേക്കുപാ-
ലഹരിയിലൊന്നു മുഴുകിയാൽ
വിഗതതൃഷ്ണമായ് ചുമയുമെന്നല്ലീ
നിഗമം ചൊല്പതു?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

89. തടവറാപ്പുണ്യനദിയിലും, ഭക്തി-
 തടിനിയീങ്കലുമൊരുപോലെ
 അടിയങ്ങു മുങ്ങിപ്പൊരിരന്തശ്ശുദ്ധർ
 നടകൊടുവു വീണ്ടും—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
90. പതിനെട്ടാംപടി—പരമാദ്രീഘമാം
 പദവിതന്നന്തം, പരിപൂതം—
 അതിൽവന്നെത്തിപ്പോ, യതിൽവന്നെത്തിപ്പോയ്,
 കൃതകൃത്യർ ഞങ്ങളും—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
91. അവിടെത്താവകസഹചരൻ വാവർ
 നിവസിക്കും കോവിലണയുമ്പോൾ
 അവിഷമം 'ഹിന്ദുമുസൽമാൻ' മൈത്രിയെ-
 ന്നവനും ബോധ്യമാം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
92. പലനിറം പെട്ടം സ്തൂതികദീപങ്ങളും
 പലമട്ടിൽക്കത്തിയെരികിലും
 അലയുദീപ്തിപുണ്ടവയിൽ മിന്നിടും
 ജപലനനൊന്നല്ലീ ?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
93. “ഒരു മതം നിങ്ങളുക്കൊരു ദൈവം”—ഭവാൻ
 നരരൊടിത്തപമരുമെപ്പൊൻ.
 കരുതി വാവരെ പ്രിയസുഹൃത്താക്കി-
 പ്പരിലസിക്കുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

94. വടിവിൽ മാളികബ് ഭഗവതിതൻറെ-
 യടിമലർകൂപ്പിയടിയങ്ങര
 പടികളോരോന്നായ് പ്പതിനെട്ടുംകേറ്റി
 നടയിലെത്തുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
95. പതിനെട്ടായ് ത്തിരിച്ചുപചാരങ്ങളെ
 വിഭിതവേദ്യന്മാർ വിവരിപ്പൂ ;
 വിധിവത്തായ് ഞങ്ങളുവതാൻ ഷീചയ്തി-
 പ്പദവിന്യാസത്താൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
96. പതിനെട്ടുണ്ടു പോ, ലുലകിൽ വിദ്യക-
 ഉതിലഘുക്കൾ താനവയെല്ലാം
 തപദപസേവികൈന്നറിവു ലോകരി-
 പ്പദവിക്ഷേപത്താൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
97. അവിടത്തേത്തിരനടയിലെത്തിന
 ഭവിക്കസമ്പന്നരടിയങ്ങര
 നവനിധീശനെപ്പരമദാരിദ്ര്യ-
 വിവശനായ് കാണൂ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
98. എവിടെയുമങ്ങു ജയജയോൽഘോഷ-
 മെവിടെയും ഭക്ത 'ശരണോ'ക്തി ;
 എവിടെയും സുധാമധുരസഞ്ജീതം,
 ശ്രവണമോഹനം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

99. സൂത്രം വെല്ലുന്നു ഭവദീയം ; ഗിരി-
 ഇഹകളേ ! നിങ്ങളിവമുലം
 മുഖരിതങ്ങളായ് സ്മൃതിചെയ്യുന്നല്ലോ
 നിഖിലനാഥനെ—ബ് ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
100. തപനൻ തൻ പങ്കമകലുമാരുപോ-
 യപരസിന്ധുവിൽ മുഴുകുന്നു,
 ശബരിമാമീലമകരദീപത്തെ-
 സ്സുപദി വന്ദിപ്പാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
101. കതിരവാ ! നീ വാ പഴുതേ ഖദ്വോത-
 പദവിചോയതിൽപ്പതരാതെ ;
 ഭൃതമിങ്ങെത്തുക പരമനാം പ്രഭാ-
 പതിയെക്കൂപ്പുവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
102. ഭവനമണ്ണലമണിദീപം ഗർഭ-
 ഭവനത്തിൽ ജപലിച്ചിളകൊരവു,
 നിവിരഞ്ഞുമഞ്ഞപ്പതുനീരാടിച്ചു
 സവിധഭ്രമിയെ—ബ് ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
103. അനവധി ഭക്തരവിടെ നിമ്മിച്ചു
 ഘനസാരശോപതശിഖരികൾ
 അനലസമ്പക്കം തടവിടുന്നേരം
 കനകശൈലങ്ങൾ !—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

104. പരിചൊടുകീലരിയും കർപ്പൂര-
 ഞ്ചരികളാം സിലർ, പരിശുദ്ധർ,
 അരതിയിൽച്ചേരും പരമാത്മാവാം നി-
 ത്തിരുവടിയോടു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
105. അവിടെക്കാണമതെന്തെതിരിൽ നാം ? സാക്ഷാൽ
 സവിതൃകോടിതന്നുദയമോ ?
 ഭവനശില്പിതൻ കരനൈപുണ്യത്തി-
 നവധിരേഖയോ ?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
106. കടമിഴിക്കോണിൻ ചലനത്താൽ വിശ്വം
 നടനം ചെയ്യിക്കും പ്രഭുതയോ ?
 ചടുലഗാത്രീയാം ഭൃഗുസുതോവിതൻ
 നെടിയ ഭാഗ്യമോ?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
107. മുടികൾത്തങ്ങളിൽ, ചുടുചടൈത്തട്ടി-
 യുടയുമാ, രമ്പർ തിരുമുൻപിൽ
 വടികളായ് വീണു പൊടികൾ മുടിടു-
 മടിമലരിണ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
108. കഴൽപണിഞ്ഞിടും നരർതന്നുള്ളിൽനി-
 ന്നൊഴിയും കൂരിരുൾനിര തിങ്ങി
 മുഴലവേ തൊഴും വടിവെഴും ചേല
 തഴുകുവാരര—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

109. മഴവില്ലിന്നു,മാൺമയിലിൻ പീലിക്കും
 പിഴമുഴപ്പിച്ചു പലമട്ടിൽ
 മിഴി കവന്നിടും മണിയണിപ്പഴ-
 യൊഴുകും മാറിടം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
110. വനതലത്തിലേ മൃഗഭയം തീർത്തു
 മുനിജനങ്ങദരന്നഴൽ പോക്കാൻ
 കണ്ണയും വില്ലുമായ് ത്തിരുന്നായാട്ടിന്നു
 തുണനില്ക്കും കൈകൾ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
111. ഒളിയെഴുന്നപൽക്കുറുമൊഴികൾവി-
 ട്തിളകിച്ചെഞ്ചൊടിമലരികൾ
 വിളയും തേൻ നുകന്നിനിമയാണെത്തും
 കളിർവെൺപുഞ്ചിരി— -ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
112. കരുണയെന്നപേർ കലരും വിൺപുഴ-
 യ്ക്കുറവയായ് ലോകമഖിലവും
 കറവറക്കാത്തു പരിലസിച്ചിടും
 തിരമിഴി രണ്ടും— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
113. നിറമതിയൊടു പടവെട്ടിപ്പട്ടു-
 പ്പരിവട്ടം കൊണ്ടു തിരുമുഖം ;
 കരളിൽ വണ്ടിണ്ടയ്ക്കിടർവളർത്തിടും
 പുരികഴൽത്തഴ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

114. മുടിയിൽക്കുട്ടിപ്പൊൻമുക്കടം ; പീഠത്തി-
 ന്നടിയിൽ നൽച്ചെന്തിർമടുമലർ ;—
 ഇടയിലിത്തരമവിടത്തേപ്പുമെയ്
 വടിവിൽ മിന്നുന്നു--ഭഗവാനേ ! (കുങ്കം) (ശ...പ്പം)
115. അടിമുതൽ രമ്യം മുടിയോളം : ധാഹാ !
 മുടിമുതൽക്കാന്തമടിയോളം ;
 അടിയങ്ങുടക്കേതൊരവയവം കാണാൻ ;
 പടുതയുണ്ടിതിൽ? --ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
116. ത്രിദശനായകൻ തൃണസമൻ ; പക്ഷേ
 മധുരമാമുങ്ങേത്തിരുമേനി
 പതിവായ് കാണാൻ തന്നയനലാഭത്തിൽ-
 ക്കൊതിയുളളോർ ഞങ്ങുട--ഭഗവാനേ ! (ശരണ)
117. ഒഴിവില്ലാതെയിപ്പിറവിയാഴിയിൽ
 മുഴുകുന്നൂത്തങ്ങ,ളയരുന്നൂ ;
 കഴയുന്നൂ കൈകാ,ലവിടുന്നേയുളള
 തൃഴയും തോണിയും--ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
118. ശബരിമേട്ടിൽ വാണരുളിടും പോലെ
 ചപലർ ഞങ്ങുടതന്നകുമേയും
 വിളുതയിൽ വാണു വിഹിതമേകുവാൻ
 കൃപ പുലമ്പണ--ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

119. ധരയിതൊക്കെയും ശബരിമേടൈനും
സ്ഥിരചരവൃഹമഖിലവും
ഹരിഹരാത്മജമയമെന്നും കാണാൻ
തരണമേ മിഴി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
120. പരരും ഞങ്ങളും പലരല്ലേകരി-
പ്പരമതത്വമാം പടവേറി
തപരിതം ഞങ്ങളിപ്പിറവിയാം കടൽ
തരണംചെയ്യണേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
121. കരുതിടേണ്ടൊരു വിഷയവും ഭവാൻ ;
കരുതിടുന്നോരും ഗുരു ഭവാൻ !
കരുതുവാനുള്ള പദവിയും ഭവാൻ ;
കരുതലും ഭവാൻ — ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
122. ശരണമയ്യപ്പാ ! ശരണ,മേതുമാ-
ന്നറിയപ്പോകാത്തൊരടിയങ്ങൾ
പരമങ്ങളെക്കൊണ്ടുപലതും ജല്പിച്ചു ;
പരിഭവിക്കൊല്ലേ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)
123. ശരണമയ്യപ്പാ ! വിബുധനേതാവേ !
ശരണം സ്തുതകജനിതാവേ !
ശരണംവില്ലാളിമുടിമണിപ്പൂൺവേ !
ശരണം സർവ്വശ!—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

124. ശരണമയ്യപ്പാ ! സഗുണബ്രഹ്മമേ !
 ശരണം ത്രൈലോക്യസുകൃതമേ !
 ശരണം ധർമ്മത്തിൻ സതതഗോപ്താവേ ! , .
 ശരണം ശാസ്താവേ !—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

125. ശരണമയ്യപ്പാ ! ശബരിമാമല
 ശരണമാം സാധുജനബന്ധോ !
 ശരണമാത്മജ്ഞവിനതസൽകീർത്തി !
 ശരണം ചിന്തൂർത്തി !—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

ടിപ്പുണി.

കുറിപ്പ്.—ഈ കീർത്തനം പാടേണ്ടത് 'നരനായി ങ്ങനെ' എന്ന മട്ടിലാണ്. ഇതിനു 'സമാസമം' എന്ന പേർ വൃത്തമഞ്ജരിയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നു.

പുറം—1. ഉപഹാരം = കാഴ്ചദ്രവ്യം. എന്നെന്നും = എപ്പോഴും. ധാർമികപ്പെരുമാൾ = ധാർമികന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ; 'ധർമ്മശാസ്ത്രം' എന്ന പേർ അയ്യപ്പനു മാത്രമേ ഉള്ളുവല്ലോ. അഗതികൾ = അശരണർ.

2. പരിമിതം = ചുരുങ്ങിയത്. പദസൂനം = വാക്കാകുന്ന പുഷ്പം. പരിചയ്ക്കു = ആരംഭനം. മറകൾ = വേദങ്ങൾ. ജഡർ = മനുഷ്യലികൾ. മഴൽമൊഴി = അവ്യക്തമായ ശബ്ദോച്ചാരണം. കൂറുക = ചൊല്ലുക. ഭരം = കടമ.

3. പക = ദേഷ്യം. സരളം = നിഷ്കപടം. ശിവദം = മംഗളകരം. നിറയ്ക്കുക = കണ്ണുമായി = (ആനന്ദ)ബാഷ്പം വർഷിക്കുന്ന കണ്ണോടുകൂടി. ഏറ്റുപാടുക = കൂടെച്ചേർന്നു പാടുക. മതിഹിതം = ബുദ്ധിമുട്ടു ഹിതമായിട്ടുള്ളത്.

4. സുധ = അമൃതം. തിക്തകം = കഷ്ടനാശം. ഭവനശാസ്ത്രം = ലോകങ്ങൾക്കു നാമൻ. ശ്യാപദം = ഭൃഷ്ടമൃഗം. അപദം = സ്ഥാനമില്ലാത്തത്. അഖിലം = എല്ലാം. മൃഗയ = നായാട്ട്. ഉപവനം = ഉദ്യാനം. ദുര = ദുരാശ. ഇഹ = കോപം. ഹിംസ്രമൃഗയുഗം = ഹിംസിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ പറവം. തുരഗം = കുതിര. കുതിരയം = ശാസ്ത്രവിന്റെ വാഹനം. 'ആര്യസന്ധി' ഗവേഷണപ്രവർത്തനം തുടങ്ങി ഗം തുരങ്ങി' എന്നു ശങ്കരചര്യരുടെ ഒരു ഗ്രന്ഥോക്തിയിൽ അതു പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5. ഉപകൃതി = ഉപകാരം. സഫലജന്മാക്കൾ = സഫലമായ ജന്മത്തോടുകൂടിയവർ. സനകൻ = സനകമഹർഷി. ഹരി = വിഷ്ണു. വീരജനനി = വീരനെ പ്രസവിച്ച മാതാവ്. മോഹിനീരൂപം ധരിച്ചു, അസുരന്മാരെ മോഹിപ്പിച്ചു ദേവന്മാരെ അമൃതപ്രാശനം ചെയ്യിച്ച മഹാവിഷ്ണുവിൽ ശ്രീപരമേശ്വരൻ അനുരക്തനായി എന്നും, ആ ദംബത്യത്തിന്റെ

ഫലമായി ശാസ്താവു അവതരിച്ചു എന്നും പുരാണകഥ. കണിക = ബിന്ദു. നിഖിലേശൻ = എല്ലാവർക്കും ഇടപാറൻ. ഗീതാഗുരു = ഭഗവദ്ഗീത അജ്ഞനൻ ഉപദേശിച്ച ആചാര്യൻ. കാമ്യം = ആഗ്രഹിക്കണമെന്നത്. ഗുണഗരിഷ്ഠം = ഏറ്റവും ഗുണത്തോടുകൂടിയത്. ജനയിത്രി = മാതാവു. ഘനവണ്ണൻ = മേഘവണ്ണൻ (വിഷ്ണു). ഇരുവർ = ഗണപതിയും സുബ്രഹ്മണ്യനും.

6. പിതാക്കൾ = മാതാപിതാക്കൾ. പതിതസേവനം = പതിതന്മാരുടെ വിഷയത്തിലുള്ള ശുശ്രൂഷ. സദയൻ = ദയോവാൻ, സുതപ്രേമലഹരി = പുത്രവാത്സല്യമാകുന്ന (സമുദത്തിലേ) വൻതിര. വിധു = വിഷ്ണു. ഇഴശൻ = ശിവൻ. പശുപതി = ശിവൻ. പൊരുൾ = അർത്ഥം. ഭവിക്കൻ = കശലം നല്കുന്നവൻ.

7. ഹരിഹരനീലമണിശില = ഇന്ദ്രനീലരത്നത്തിന്റെ തകിട്. ശാസ്താവിന്റെ ശരീരവണ്ണം നീലമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ നീലമെന്നാൽ കറുപ്പെന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. “കുളാംബുദശ്യാമളം” എന്ന് ഒരു ധ്യാനശ്ലോകത്തിൽ കാണുന്നു. ഉഗമദം = കസ്തുരി. കലപുരി = വംശത്തിന്റെ രാജധാനി. മണിവണ്ണൻ = മരതകവണ്ണൻ (ശ്രീകൃഷ്ണൻ). മണിക്ക മരതകമെന്നും കറുപ്പെന്നും തമിഴിലും പഴയമലയാളത്തിലും അർത്ഥമുണ്ട്. മണിവണ്ണൻ എന്ന പദം കവികൾ ഇക്കാലത്തും പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അനഘൻ = നിർമ്മലൻ. മണികണ്ഠാവ്യൻ = മണികണ്ഠൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ. മണികണ്ഠൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയാണ് ശാസ്താവു മധുരയിൽ വളർന്നത്. സകലശസ്ത്രാസ്ത്രകശലൻ = എല്ലാ ശസ്ത്രങ്ങളും അസ്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ദ്ധൻ. ശസ്ത്രംകൊണ്ട് ശത്രുക്കളെ ഹിംസിക്കുകയും അസ്ത്രംകൊണ്ട് കൊടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

8. ധർമ്മത = ധർമ്മമാകുന്ന വൃക്ഷം. ഭൂരിതമാരകൻ = പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. തലമുകൾക്കൊണ്ട് = അത്യന്തം വലിച്ചു. സ്ഥവിരൻ = വഴയാധികൻ. തരുതലക്കാരൻ = തർക്കത്തരക്കാരൻ; താന്തോന്നി. പൊരതി = ഉപജീവനം.

9. മഹിഷി = പട്ടമഹിഷി; മഹാരാജ്ഞി. (മഹിഷീശബ്ദത്തിന് ഐശ്വര്യമെന്നും അർത്ഥമുണ്ട്; അത്രമാത്രം ബുദ്ധിഹീനയെന്നുകൂടി വിവക്ഷ). ഇഴറപ്പുലി = പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്ന പുലി. (അതിനു ക്രോധം കൂടുമല്ലോ.) ഏദേയശൻ = പ്രാണനാഥൻ. അരുവയർമുത്തു = സുന്ദരിമാരിൽ സുന്ദരി. പ്രേമാന്ധൻ = പ്രേമംകൊണ്ടു വിവേചനശക്തി നശിച്ചവൻ. അടിയുക = അധഃപതിക്കുക.

10. സുരഭി = കാമധേനു. ദൃശ്യജലധിശായി = പാല്ല്യകലിൽ പ
 ജ്ജികൊള്ളുന്ന വിഷ്ണു. വിരികണ്ഠ = വിരിഞ്ഞ കണ്ഠ; ഉൽഫുല്ലമായ
 നേത്രം. പുരുഷാരം = ജനസമൂഹം.

11. യാതന = കഠിനമായ വേദന. നരവരോത്തമരമണി = (നര
 വരോത്തമന്റെ) രാജശ്രേഷ്ഠന്റെ പത്നി. ഉലകിൻനാഥനങ്ങു = ലോക
 നാഥനായ അങ്ങു. അപരം = വേറെയും. അപദാനം = ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം.
 ചിത്രം = അതുഭൂതം. കൃപണർ = ദരിദ്രർ (വണ്ണനവിഷയത്തിൽ). വിഭ
 വം = സമ്പത്തു (ശബ്ദാഭിവിഷയങ്ങളിൽ). മുദിതപാഷണ്ഡൻ = നാസ്തിക
 ന്മാരെ മർദ്ദിക്കുന്നവൻ. മധുരം = മനോഹരം. സ്വപതന = തന്റെ ദേ
 ഹം. പഞ്ചധാ = അഞ്ചുവിധത്തിൽ. മലയോരത്തിൽ ശാസ്താവു നിത്യ
 സന്നിധാനം ചെയ്യുന്ന അഞ്ചു പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടു്. അവയിൽ കള
 ത്തുപ്പഴയിൽ ബാലശാസ്താവിന്റെയും ആയുങ്കാവിൽ കമാരശാസ്താവി
 ന്ന്റെയും അച്ചൻകോവിലിൽ ഗൃഹസ്ഥശാസ്താവിന്റെയും ശബരിമലയിൽ
 വാനപ്രസ്ഥശാസ്താവിന്റെയും കാന്തമലയിൽ സന്യാസിശാസ്താവിന്റേ
 യും വിഗ്രഹങ്ങളാണു് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഭക്തന്മാർ സങ്കല്പിക്ക
 ന്നു. കാന്തമലക്ഷേത്രം ഏതെന്നു് ആർക്കും അറിവില്ല; മലയപർവ്വതത്തി
 ന്റെ ഉപരിഭാഗത്തിലാണെന്നു പറയുന്നു.

12. ഉപോത്തമം ആശ്രമം = ഒടുവിലത്തതിനുമുൻപുള്ളതു്, അ
 തായതു വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം. ഭാഭിമതം = ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. സപരിവാ
 രൻ = പരിവാരത്തോടുകൂടിയവൻ. പരിവാരം = ഭൂതഗണം; ഭൂതനാ
 ഹനാണമല്ലാ ശാസ്താവു്. സപഭി = വേഗത്തിൽ. ഗിരി = പർവ്വതം. അ
 പുനസ്സംഭവർ = പുനർജന്മമില്ലാത്തവർ. അവനതർ = വണക്കമില്ലാത്ത
 കൂടിയവർ. സവിധം = സമീപം. ലോലർ = തൽപരർ. വൃജിനഹീ
 നം = പരിശുദ്ധം. അജിതൻ = ആരാലും ജയിക്കപ്പെടാത്തവൻ.

13. സ്വാമി = ദൈവം. മഹിമാവു് = മഹത്ത്വം. രസന = നാ
 ങ്കു. ധൃതി = ധൈര്യം. ലഘുത = ഘനമില്ലായ്മ.

14. വിരസൻ = രസമില്ലാത്തവൻ. ജലധി = സമുദ്രം (ജഡബുദ്ധി
 എന്നുമാർത്ഥം). ദരി = ഗൃഹ. ചലനംചെയ്യുക = ഇളക്കുക; സഞ്ചരിക്കുക.
 തരണംചെയ്യുക = കടക്കുക. കീഴ്ലക് = പാതാളം.

15. കോയിമ്മ = സർവ്വാധികാരം. വഴിത്താര = ചെറിയ പാത.
 ഘൃണ = കരുണ. മുളകൾ വേലിന്റെ മുനകൾ പോലെ കൂർത്തിരിക്കുന്നു.
 തുനിവു് = സാഹസം. സാമാന്യവിധി = പൊതുവേയുള്ള ന്യായം. ജിത

ഭയർ = ഭയത്തെ ജയിച്ചവർ. ഘണ്ടാപഥം = രാജമാർഗ്ഗം; റോഡ്. ശീഖരി = പവ്തം. ദ്രഹിണൻ = ബ്രഹ്മാവു്.

16. ധ്യാന്തവസനം = ഇരുട്ടാകുന്ന വസ്ത്രം. അടവി = കാടു്. അടനംചെയ്യുക = നടക്കുക. ദ്വിരദബൃഹിതം = ആനകളുടെ അലച്ചു. ചരണശോണിതം = കാലിൽനിന്നൊഴുകുന്ന രക്തം. സരണി = വഴി. അനിശം = എപ്പോഴും. ഹിമബിന്ദു = മഞ്ഞുതുള്ളി. സുരർ = ദേവന്മാർ. പമികർ = യാത്രക്കാർ. തെന്നൽ = ഇളക്കാരു്.

17. മലയമായിടുമചലം = മലയപവ്തം. പമ്പ മലയപവ്തത്തിന്റെ വലത്തുകൈപോലെയിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പന. മലർ = പൂവു്. മലയദ്രവം = ചരണച്ചാരു്. വിബുധന്മാർ = ദേവന്മാർ. ഈ ചരണത്തിൽ പൂവും പൂമ്പൊടിയും ചേർന്നു് ഒഴുകിവരുന്ന പമ്പാജലത്തെ കാന്തമലയിൽ ദേവന്മാർ പൂഷ്പവും ചരണദ്രവവും കലർത്തി ശാസ്താവിനെ അഭിഷേകംചെയ്തു ഗണ്ഠാജലമായി ഉല്പേദനം ചെയ്യുന്നു. രതം = പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം. സ്വനിതം = ഉണങ്ങിയ ഇലകളുടെ ശബ്ദം. തരദേദം = വകാദേദം. വിഗതതൃഷ്ണം = (തൃഷ്ണ) ദാഹം തീർന്നതു്.

18. തടിനി = നദി. ബഹിരന്തശ്ശുലർ = ശരീരവും അന്തഃകരണവും ശുദ്ധീകരിച്ചവർ. പദവി = പാത. പരിപൂതം = ഏറ്റവും പാവനം. കൃതകൃത്യർ = ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തവർ; ചരിതാർത്ഥർ. സഹചരൻ = കൂട്ടുകാരൻ. വാവർ ശാസ്താവിന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്താണ്. അവരുടെ സൗഹാർദ്ദത്തെ ആസൂത്രമാക്കി പല കഥകളും ഗാനങ്ങളും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. അവിഷ്കരം = പ്രയാസമില്ലാത്തതു്. മൈത്രി = സ്നേഹം. അലക്സീപ്തി = വലുതായ പ്രകാശം. ജപലനൻ = അഗ്നി.

19. പതിനെട്ടുപചാരങ്ങൾ; —

“ആസനം സ്വാഗതം പാദ്യമച്ഛമാചമനീയകം
സ്നാനം വസ്ത്രോപവീതഞ്ച ഭൂഷണാനി ചസർവ്വശഃ
ഗന്ധപുഷ്പേ തഥാ ധൂപദീപാവനംച തപ്തം;
മാല്യാനുലേപനം ചൈവ നമസ്കാരവിസർജ്ജനേ”

എന്നിവയാകുന്നു. ഇവയുടെ സ്വരൂപം വിവരിക്കുന്നില്ല. വിദിതചേദ്യന്മാർ = അറിയേണ്ടതു് അറിഞ്ഞവർ; മന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞർ. പദവിന്യാസം = കാൽവണ്ണു്. പതിനെട്ടുവിദ്യകൾ; —

അങ്ഗാനി വേദാശ്വതപാരോ മീമാംസാ ന്യായവിസ്തരഃ
 ധർമ്മശാസ്ത്രം പുരാണം ച വിദ്യാഹേതൃതാശ്ചതുർഭുഃ ;
 ആയുർവേദോ ധനുർവേദോ ഗാന്ധർവ്വശ്ചേതി തേ ത്രയഃ
 അർത്ഥശാസ്ത്രം ചതുർത്ഥം തു വിദ്യാ അഷ്ടാഭിശ്ചൈവ ത്'

എന്നീ ശ്ലോകങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയേയും ഇവിടെ വ
 ണ്ണിക്കേണ്ടതല്ല. അതിലംകൾ = ഏറ്റവും തുല്യങ്ങൾ. തപഃപസേവി
 = അങ്ങയെ ഭജിക്കുന്നവൻ. പദവിക്ഷേപം = കാൽകൊണ്ടുള്ള ചവിട്ട്.
 നവനിധീശൻ = ഒൻപതു നിധികൾക്കും ഇടശനായ കബേരൻ.

20. ഭവദീയം സുകൃതം = നിങ്ങളുടെ പുണ്യം. മുഷരിതങ്ങൾ = ശ
 ബ്ധിക്കുന്നവയാക്കപ്പെട്ടവ. തപനൻ = സൂര്യൻ. പങ്കം = പാപം (അഴി
 ക്കണം). അപരസിന്ധു = പശ്ചിമസമുദ്രം. ഖദ്യോതനൈന്നാരു പേർ
 സൂര്യനുണ്ട് ; അതു് ആകാശത്തെ ഭ്രാന്തിപ്പിക്കുകനിമിത്തം സിലിച്ചതാ
 ണു്. ഖദ്യോതമെന്നാൽ മിന്നാമിനുങ്ങണം അർത്ഥം. പദവി = സ്ഥാനം.
 ഭൃതം = ശീലം. സാക്ഷാൽ പ്രഭാപതി സൂര്യനല്ലെന്നും ശാസ്ത്രവാണെന്നും
 സമർത്ഥിക്കുന്നു. 'പ്രഭ' എന്നതു ശാസ്ത്രവിന്റെ പതിയുടെ പേർ. ഗർഭവ
 നം = ഗർഭം. ഇളകൊള്ളുക = വസിക്കുക. ഘനസാരം = കപ്പുരം.
 ശോപതശിഖരി = വെള്ളത്ത മല (കൈലാസം). അനലൻ = അഗ്നി. കന
 കശൈലം = പൊന്നല (മഹാമേരു).

21. അവിടെ ഏരിയുന്ന കപ്പുരത്തിന്റെ കാരോ തരിയം കാരോ
 സിലനാണു്. അരതി = അവസാനം. സവിത്രകോടി = കോടിസൂര്യന്മാർ.
 ഭവനശില്പി = സൃഷ്ടികർത്താവു്. അവധിരേഖ = അവസാനരേഖ ; അതി
 നമേൽ നൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. പ്രഭൃത = പ്രാഭവം.
 ഭൃസുതോവി = പരശുരാമന്റെ ഭൃമി ; കേരളം, ഉമ്പർ = ദേവന്മാർ.
 വടികളായു് വീണ = ദണ്ഡനമസ്കാരംചെയ്തു്.

22. മണിയണിപ്പഴ = പുഴപോലെ നീണ്ടുള്ള (മണിയണികൾ) ര
 ത്താരങ്ങളാകുന്നു. കുരമൊഴി = ഒരുവക മുല്ലപ്പൂ. ചെഞ്ചൊടി = മുവന്ന
 ചുണ്ട്. ഇനിമ = മാധുര്യം. കുറവറ = കുറവു് അറുന്നവിധത്തിൽ. നിറ
 മതി = പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ. പരിവട്ടം = വിജയചിഹ്നമായ വിശേഷവസ്ത്രം.
 പുരികഴൽ = തലമുടി.

23. മുക്തം = കിരീടം. ചെന്നീർപ്പമലർ = ചെന്താമരപ്പൂവു്. മടു
 മലർ = തേൻ ഒഴുകുന്ന പൂവു്. കാന്തം = മനോഹരം. ത്രിഭുവനായകൻ

=ദേവന്ദ്രൻ, തന്നയനലാഭത്തിൽ = ആ ദേവന്റെ ആയിരം കുഞ്ഞുകൾ കിട്ടുന്നതിൽ, വിഹിതം = വേണ്ടുന്നതു്.

24. ധര = ഭൂമി, സ്ഥിരചരവ്യം = അചരങ്ങളും ചരങ്ങളുമായ വസ്തുക്കളുടെ സമൂഹം, പടവു് = കപ്പൽ, ജല്പിച്ചു = പുലമ്പി, സത്യകമനിതാവു് = സത്യകന്റെ അച്ഛൻ, ശാസ്താവിൻ് സത്യകനെനന്നാരു പുത്രനാണു്, പുൺപു് = ആഭരണം.

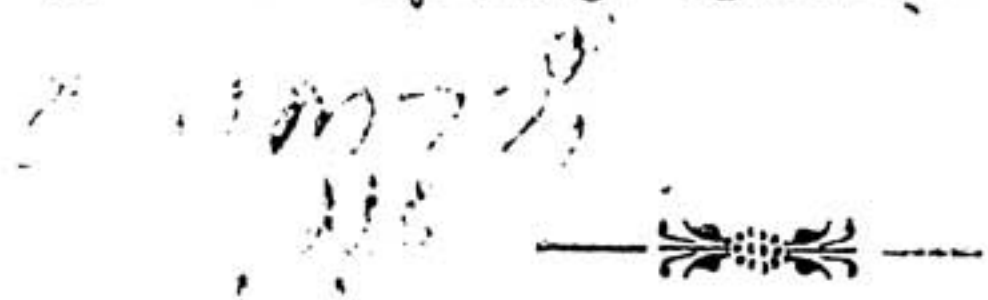
25. സതതഗോപ്താവു് = എപ്പോഴും രക്ഷിക്കുന്നവൻ, ശരണമാം = വാസസ്ഥാനമാകുന്ന, ആത്മജ്ഞവിനതസൽകീർത്തി = ആത്മജ്ഞന്മാരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സൽകീർത്തിയോടുകൂടിയവൻ.

ഈ ടിപ്പണി ശങ്കരഭഗവൽപാദരുടെ ശിവകേശാഭിപാദാന്തസ്തോത്രത്തിലുള്ള അധോലിഖിതമായ ശ്ലോകത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കാം.

“ആരൂഢഃ പ്രൗഢവേഗപ്രവിജിതപവനം
 തുങ്ഗതുങ്ഗം തുരങ്ഗം
 ചേലം നീലം വസുനഃ കരതലവിലസ-
 ച്ചാരുകോദണ്ഡകണ്ഡഃ
 രാഗഭേഷാഭിനാനാവിധമൃഗപടലീ-
 ഭീതികൃദ്ഭൂതഭന്താ
 കവന്നാഖടലിലാം പരിലസതു മനഃ--
 കാനനേ മാമകീനേ.”

ഓരോ ചരണത്തിന്റേയും അവസാനത്തിൽ “ശരണമയ്യപ്പാ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ആദ്യത്തെ നാലുവരികൾ ചൊല്ലണം; അതിനു സൌകര്യമില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ ‘ശരണമയ്യപ്പാ’ എന്നു് ഉച്ചരിച്ചാലും മതിയാകും.

ഇലിപത്രം:—22-ാം വശത്തു “പട്ടപ്പരിവട്ടം” എന്നു ചിട്ടിരിക്കുന്നതു തിരുത്തി “പട്ടപരിവട്ടം” എന്നു വായിക്കണം.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ
ചില ഊതരക്തീകൾ

	രൂ.	ണ.	പൈ.
ഉമാകേരളം	1	14	0
ഈമൃതധാര	1	9	0
തരംഗിണി	1	4	0
രത്നമാല	1	4	0
ദീപാവലി	0	10	0
മംഗളമഞ്ജരി	0	10	0
ഭാഷാചമ്പുക്കൾ	2	13	0
കല്പശാഖി	1	14	0
ചൈത്രപ്രഭാവം	0	5	0
മാതൃകാജീവിതങ്ങൾ	0	5	0
വിജ്ഞാനദീപിക 2-ാംഭാഗം	2	8	0
ടി 3-ാംഭാഗം	2	8	0
ടി 4-ാംഭാഗം	2	8	0
:	രൂ.	പ.	കു.
പദ്യമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 2-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 3-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 4-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 5-ാംഭാഗം	0	12	8
ടി 6-ാംഭാഗം	0	15	0
ടി 7-ാംഭാഗം	0	26	4